

Dre, og stønt Regeringsforslaget ganske bestemt har foreslaaet en Beskyttelse af kun $\frac{2}{10}$ Dre, have alligevel Forslagsstillerne til Forslaget under Nr. 14 ment, at ogsaa disse $\frac{2}{10}$ Dre, denne Rest af en gammel Beskyttelse, var for meget. Det er da ogsaa allerede anerkendt af et Par ærede Talere, at det var at gaa de vedkommende for nær. Det, hvis Vedtagelse jeg særlig har at indvende mod, er Forslaget angaaende Cement. Jeg kan ikke skønne rettere, end at der er Grund til at beskytte denne indenlandske Industri, der væsentlig, omtrent udelukkende, arbejder med indenlandsk Raamateriale, og som ligesom flere andre Industrier desværre i de senere Aar har maattet give Afkald paa sit udenlandske Marked. Jeg kan ikke se rettere, end at der er Grund til ved en saa moderat Beskyttelse som $\frac{2}{10}$ Dre at søge at opretholde denne Industri her. Naar først Industrien er forsvunden, hører der ikke blot Tid men ogsaa betydelige Ofre, før den paany kan vokse frem, selv om Forholdene med Hensyn til Afsetning til Udlandet skulde forandre sig. Det, der er gaaet til Grunde, har man meget vanskeligt ved igen at oprette. Et æret Medlem har gjort gældende, at disse Fabriker ikke behøve nogen Beskyttelse, da de trives overmaade godt, dette er et Kendskab til de private, som jeg ikke er i Besiddelse af, og jeg kan derfor hverken bekræfte eller modsig det; men jeg vil dog henstille til nærmere Undersøgelse for dem, som have Lejlighed til at gøre sig bekendte med disse Forhold, om ikke det, at Staten i høj Grad har været Forbruger af Cement i de sidste Aar og har taget Cement fra disse Fabriker med Udelukkelse af fremmede, har været Grunden til, at disse Fabriker netop i dette Øjeblik synes saa gunstig stillede. Hvis det er Tilfældet, er der dog virkelig ikke nogen som helst Grund til, paa Grund af en saadan øjeblikkelig god Stilling af Fabrikerne, at ville berøbe dem denne Beskyttelse, som er nødvendig, naar de ellers skulde kunne bestaa. Dette meget store Statsforbrug vide jo de Herrer ligesaa godt som jeg kun har været midlertidigt, det er noget, som ikke vil vedblive, ligesaa lidt som der er Garanti for, at en kommende Regering vil følge det samme Princip at foretrække danske Varer, selv om de ere lidt dyrere, fremfor fremmede, som kunne faas billigere. Det forekommer mig altsaa, at dette ikke burde have nogen Indflydelse paa Afgørelsen af det vigtige Spørgsmaal, om Cement skal have denne $\frac{2}{10}$ Dres Beskyttelse. — Vædringsforslaget under Nr. 16 vil jeg beklage, om det skulde vedtages, og jeg tror, at den Grund, der anføres for at udstemme Bestemmelsen i Lov-

forslaget, at om disse Varer i Positionen Nr. 71 skulde betale $\frac{1}{20}$ Dre i Told, nemlig at Varen er en almindelig Forbrugsgegenstand, og at den vil fordyres her i Landet, ikke paa nogen Maade vil kunne hævdnes. Prisen paa disse grove Bervarer vil ikke i fjerneste Maade kunne paavirkes af denne Told der, hvor Forbrugsstedet ikke ligger umiddelbar op til det fremmede Produktionssted af denne Vare, fordi disse Varer ere saa tunge, at de ikke kunne taale nogen lang eller besværlig Transport. Jeg vil ikke benægte Muligheden af, at Vedtagelse af en Told paa Mursten vil kunne bevirke en øjeblikkelig Fordyrelse af disse Varer her i Kjøbenhavn og muligvis paa ganske enkelte Steder her i Landet. Men jeg holder mig ogsaa overbevist om, at denne Virksomhed vil være aldeles forbigaaende, og jeg kan ikke skønne rettere, end at der her ikke vil rejse sig det almindelige Spørgsmaal, at man skal beskytte dansk Arbejde lige overfor Konkurrencen med det fremmede, og da navnlig Konkurrencen mod de fremmede der, hvor de fremmede lufte deres Marked for os, og at ikke alene dette Spørgsmaal i Almindelighed frembyder sig her, men at det, som særlig ligger for her, er at sætte den danske Produktion af disse Varer i Stand til at konkurrere med de fremmede, som arbejde med ulige billigere Vilkaar end vore, fordi Transporten til Hovedforbrugsstedet er billigere for dem end for vore Fabrikanter. Naar jeg maa tilraade at bibeholde Lovforslagets Told paa de groveste Bervarer, gælder det selvfølgelig i endnu højere Maal om Bibeholdelsen af Tolden for de finere Bervarer, det er en Selvfølge. Det vil altsaa lige overfor Vædringsforslaget under Nr. 18. Hvad der imod Vædringsforslaget under Nr. 17 angaar, da vilde jeg ikke beklage, om det skulde blive vedtaget, vel at mærke, naar Positionen under Nr. 71 faar Lov at blive staaende, ellers er der selvfølgelig ikke vundet noget derved. Jeg vil ikke beklage det, fordi ogsaa jeg anerkender, at ilbfaste Sten er for adskillige Produktionsvirksomheder her i Landet et virksomt Hjelpestof, som der derfor i Overensstemmelse med vor gamle Opfattelse vil være Grund til at lette Anskaffelsen af. Tabet for Statskassen derved vil næppe blive noget betydeligt. — Vædringsforslaget under Nr. 19 maa jeg tilstaa, jeg ikke egentlig anser for nødvendigt at vedtage, men jeg skulde ikke særlig beklage, om det fik Flertallet for sig. Disse Ovne, som der er Spørgsmaal om, ere jo temmelig tunge Varer, saaledes at ogsaa en tilhyneladende lille Beskyttelse bliver ret betydelig paa Grund af den høje Vægt. Det er for